

het beleid

De huidige staatssecretaris van onderwijs, de CDA-er Van Leijenhorst, stelde in een interview in 1982 over het onderwijs in eigen taal en cultuur: *'... laat de etnische groepen daar later zelf maar voor zorgen, als ze er op den duur nog prijs op stellen. Ik laat dat over aan het particulier initiatief.'* Een invloedrijk persoon in PvdA-kringen, Van Kemenade, zei in een rede in 1983 dat voor maatschappelijke kansen én voor de identiteitsvorming het Nederlands *'wel eens belangrijker (zou) kunnen zijn dan aandacht voor eigen taal en cultuur, zeker wanneer dit in feite slechts geïsoleerd gebeurt'*. In de debatten over de nieuwe wettelijke regeling voor OETC in 1984 *'vreesde'* de VVD bij monde van Dijkstal dat het nu toegestane aantal uren OETC *'veel te veel'* is. Een analyse van het minderhedenbeleid in 1984 van Entzinger die nauw bij het beleid betrokken was, leverde de conclusie op dat het, gezien het streven naar integratie, erop leek *'dat dit type onderwijs, zeker in zijn huidige vorm, dysfunctioneel is geworden'*. Deze uitspraken waren niet bedoeld als pleidooi om de huidige vorm van OETC te verbeteren.

Het lijkt erop alsof het niet van harte is, dat organiseren van onderwijs in eigen taal en cultuur. Alsof de Nederlandse overheid móet en probeert de veronderstelde schade die het toebrengt aan het Nederlands en het Nederlandse programma zoveel mogelijk te beperken. Nederland móet, inderdaad, van het Europese Parlement en omdat taalgemeenschappen het recht opeisen. En of het van harte gaat? Dat wordt geschetst in de hierna volgende artikelen.

Dorian de Haan en Papatya Nalbantoglu schrijven over het basisonderwijs; Gabby Geertman, Nico Remijn en Mirjam Turksma over de opleidingen; over het voortgezet onderwijs schrijft Alphons Kloosterman. Ook België moet, en wat er daar van het moedertaalonderwijs terecht komt, beschrijft Piet Janssen.
